„MASA ROTUNDĂ“

SĂ RIDICĂM CLASA BOXULUI DIN ŢARA NOASTRĂ

● „Cheia“ dezvoltării boxului — instruire temeinică competentă, în săli ● Cum se va face selecţia pentru „europene“?
● Despre centrele de tradiţie şi cele unde trebuie creată tradiţia ● Arbitrajele

Boxul este unul dintre sporturile care se bucură de o mare popularitate în ţara noastră. La reuniunile pugilistice, îndeosebi la cele în cadrul cărora evoluează sportivi fruntaşi, sînt prezenţi mii de spectatori. Folosind din plin condiţiile create, pugiliştii fruntaşi s-au pregătit — sub conducerea competentă a antrenorilor — cu multă seriozitate, obţinînd o serie de succese remarcabile.

Cu toate acestea, mai cu seamă în ultimul an, boxerii noştri fruntaşi au fost departe de a satisface exigenţele publicului spectator. Mulţi s-au întrebat în mod firesc: în sălile noastre de antrenament nu mai vin, oare, tineri talentaţi, nu mai dispunem de antrenori pricepuţi, metodele de pregătire sînt perimate?

Pentru a elucida unele din problemele care frămîntă boxul nostru, redacţia a organizat o discuţie la „masa rotundă“ la care a invitat activişti ai federaţiei de specialitate, antrenori din cluburi şi asociaţii sportive, arbitri, boxeri.

„Cheia“ dezvoltării boxului — instruire temeinică, competentă, în săli

Se vorbeşte de mulţi ani, şi nu fără temei, despre necesitatea pregătirii sistematice a boxerilor în sălile cluburilor şi asociaţiilor sportive. O pregătire corespunzătoare, realizată sub atenta supraveghere a antrenorilor din secţii

C. NOUR

asigură obţinerea unei forme sportive ridicate a boxerilor. În aceste condiţii s-ar uşura foarte mult munca antrenorilor din loturile reprezentative, cărora nu le-ar mai rămîne decît să „şlefuiască“, să corecteze anumite deprinderi insuficient însuşite în sălile de antrenament.

Cum era normal, participanţii la discuţii au dezbătut pe larg modul cum sînt sprijinite secţiile de box de către cluburi şi asociaţii, au vorbit despre necesitatea pregătirii atente a tinerilor. *„Tineretul* — remarca antrenorul CONSTANTIN NOUR — *trebuie pregătit de cei mai calificaţi antrenori pentru ca să existe certitudinea însuşirii unor cunoştinţe temeinice, de bază, chiar de la începutul activităţii sportive. Din deplasările făcute prin ţară, am observat că nu peste tot boxerii tineri se bucură de o asistenţă calificată. Iată explicaţia greşelilor tehnice pe care le observăm deseori la începători. Consider că trebuie să discutăm puţin şi despre stilul de luptă asupra căruia ştim că există opinii diferite în rîndul antrenorilor din secţii. Părerea noastră este că nu trebuie să ne orientăm spre un stil strict ofensiv. Stilul — se ştie — depinde de individ, de calităţile lui. Important este ca boxerul să aibă iniţiativa în luptă. Trebuie, de asemenea, ca antrenorii din secţii să acorde o mult mai mare atenţie luptei „corp la corp“, neglijată — la noi — în mod nepermis. La aceasta şi-au adus „contribuţia“ şi unii arbitri, care n-o interpretează aşa cum trebuie“.*

Am notat — în continuare — părerea tov. MARIN NICOLAE, secretar general al F.R.B.:

„Pentru a se asigura o pregătire temeinică tinerilor care vin în sălile de box, este absolut necesar ca acestea să fie utilate cu materiale şi echipament sportiv de bună calitate. Baza materială este principala condiţie ce se impune pentru a dezvolta activitatea pugilistică. Din păcate, însă, în unele săli de antrenament nu există inventarul corespunzător. Sînt centre cu tradiţie (Timişoara, Cluj, Craiova ş.a.) *care nu au săli de box utilate cu un minim de inventar. Antrenorii ne înştiinţează deseori despre slaba calitate a unor materiale şi echipamente sportive, ca şi despre inventarul sărăcăcios pe care îl au la dispoziţie. Pucingbalurile, mănuşile de sac, palmă şi cele pentru meciuri, pantofii de tenis etc. se uzează foarte repede“.*

„Am folosit la sală o pereche de mănuşi noi, intervine antrenorul L. POPESCU, *dar după două antrenamente s-au rupt. La lotul reprezentativ au fost aduse anul trecut cinci perechi de mănuşi, pe care boxerii nu şi le-au putut pune în mîini pînă nu le-au... tăiat (erau prea mici). De altfel, la centrul „23 August“ există o... expoziţie de mănuşi rupte după cîteva antrenamente. Şi, se ştie că termenul de uzură al acestora este de un an“.*

„Colegiul central de antrenori, subliniază antrenorul federal AL. VLADAR, *este conştient de însemnătatea deosebită ce o are pregătirea temeinică a boxerului în secţia de care aparţine. Cu mici excepţii, procesul de instruire (îndeosebi a boxerilor tineri) nu se desfăşoară la un nivel corespunzător. Sînt şi unele cauze obiective: lipsa unor amenajări corespunzătoare în săli. Dar pe de altă parte, s-a constatat că antrenorii nu insistă suficient pentru o corectă însuşire a procedeelor, pentru dezvoltarea vitezei de execuţie a loviturilor, a vitezei de reacţie. Noi orientăm pe boxeri spre un stil ofensiv, bogat în mijloace de pregătire a atacului, cu iniţiativă pe parcursul celor trei reprize. Ei trebuie să ştie să lupte la toate cele trei distanţe, într-un cuvînt, să nu avem boxeri unilaterali. Pentru îmbogăţirea cunoştinţelor antrenorilor, federaţia a hotărît ca anul acesta să organizeze un nou curs, la care ne-am propus să invităm, în schimb de experienţă, antrenori din U.R.S.S., Polonia şi Italia“.*

MARIN NICOLAE

Referindu-se la aportul pe care trebuie să-l aducă antrenorii din secţii pentru dezvoltarea boxului, antrenorul ION CHIRIAC a arătat că: *„există în ţară peste o sută de antrenori, pe care i-aş împărţi în două categorii: antrenori care se ocupă de box de drăgul meseriei şi care obţin de regulă, rezultate bune (ca Petre Pop, Paul Mentzel, Victor Alexandru, Constantin Dobrescu) şi alţii ca, Gheza Toth, Maxim etc. care muncesc fără pasiune, numai pentru a-şi asigura o situaţie materială. Este de la sine înţeles că în asemenea condiţii procesul instructiv-educativ suferă. Urmarea s-a văzut. La loturile reprezentative au venit deseori boxeri slab pregătiţi, cu care a fost nevoie să se muncească foarte mult. Neurmărind planul de perspectivă, unii antrenori de la cluburi şi asociaţii se mărginesc să-i pregătească pe pugilişti pentru un scop imediat, limitat. Iată de ce cred că în această privinţă şi colegiul central de antrenori are vină, deoarece nu a luat din timp toate măsurile care se impuneau“.*

I. POPA

„Sprijinul cluburilor şi asociaţiilor sportive — remarca antrenorul ION POPA — *nu se face simţit decît în puţine locuri şi în mică măsură. Pe de o parte, nu avem în toate sălile antrenori calificaţi, iar pe de altă parte fondurile prevăzute în bugetul secţiilor de box iau deseori alt drum. Datorită grabei antrenorilor (şi, de multe ori, a conducerii cluburilor şi asociaţiilor sportive) pentru a obţine performanţe imediate, tinerii sînt pregătiţi „în fugă“, iar rezultatele obţinute sînt necorespunzătoare“.*

Cum se va face selecţia pentru „europene“?

În acest an, pugiliştii noştri fruntaşi vor fi supuşi unui examen sever — campionatele europene de la Berlin. Şi cum acest important eveniment sportiv este destul de aproape (întrecerile au loc în luna mai), pregătirea la un nivel cît mai ridicat a participanţilor constituie o serioasă preocupare pentru forurile de specialitate. Aceasta a fost, de altfel, o altă problemă care a constituit subiectul discuţiilor purtate de invitaţii ziarului nostru.

LUCIAN POPESCU

Iată ce relata, printre altele, secretarul general al federaţiei române de box: *„Cu prilejul analizei privind participarea boxerilor noştri la J.O. de la Tokio au fost scoase în evidenţă o serie de lipsuri. S-a apreciat, de pildă, că criteriile care au stat la baza selecţiei pentru alcătuirea lotului olimpic au fost deficitare. Nu s-au făcut întreceri stimulative care să angreneze un număr mai mare de boxeri în concursuri — deci n-a existat posibilitatea de a selecţiona pe cei mai în formă sportivi în acel moment — şi, ca urmare a acestui fapt, au fost menţinuţi în lot boxeri nepregătiţi. În această privinţă, o lipsă serioasă am avut şi noi, federaţia. Învăţînd din greşelile anilor trecuţi, biroul F. R. Box a hotărît ca pentru campionatele europene din acest an, ca şi pentru celelalte întreceri internaţionale, să se facă o largă selecţie. Turneele pe categorii de greutate, care au fost anunţate participanţilor cu cîteva luni înainte, au angrenat în pregătire aproape 300 de boxeri.*

Sistemul de disputare a acestor turnee a fost următorul: la fiecare categorie de greutate au fost înscrişi cîte 16 participanţi împărţiţi în 4 grupe de cîte patru. Pugilistul care a obţinut cel mai mare număr de victorii (nu s-a acordat decizie de meci nul) s-a calificat în turneul final. Pe acelaşi principiu se va merge şi în turneul final de la Bucureşti, urmînd ca cel mai bun să facă parte din echipa reprezentativă care va merge la „europene“.

Referindu-ne acum la antrenorii care vor pregăti şi însoţi pe boxeri la campionatele europene, aş vrea să arăt că la campionatele europene vor face deplasarea antrenorii care, pe baza rezultatelor obţinute de elevii lor, îşi vor cîştiga acest drept“.

Selecţia pentru „europene“ nu trebuie însă să se facă numai pe baza comportării boxerilor la turneele pe categorii de greutate, ci şi în funcţie de rezultatele obţinute în apropiatele întîlniri internaţionale.

Despre centrele de tradiţie şi cele unde trebuie creată tradiţia

O altă problemă dezbătută la „masa rotundă“ a fost aceea a impulsionării activităţii pugilistice în centre cu

ION CHIRIAC

tradiţie (Craiova, Galaţi, Timişoara, Cluj, Brăila, Oradea, Constanţa), ca şi în unele centre muncitoreşti, unde trebuie creată această tradiţie (oraşul „Gh. Gheorghiu-Dej“, Oţelul Roşu, Cugir etc.). În aceste centre, relata tov. Marin Nicolae, au fost create şi se vor asigura în continuare condiţii pentru activitatea corespunzătoare a cîte una sau două secţii de performanţă. Cunoscut fiind faptul că numai o muncă temeinică în cadrul secţiilor poate genera elemente de valoare pentru sportul de performanţă, vom căuta, pe viitor, să ridicăm această muncă la un nivel superior. În acelaşi timp, este necesară repartizarea în secţiile respective a unor antrenori pricepuţi, entuziaşti, capabili să pregătească elementele talentate la un nivel corespunzător cerinţelor mereu crescinde pe plan internaţional. Pe viitor este necesar ca aceste centre să fie mai des vizitate de membrii colegiului central de antrenori şi — în special — de antrenorul federal Alexandru Vladar, care

AL. VLADAR

să ajute concret munca antrenorilor. Ne propunem să luăm legătura cu conducerile cluburilor şi asociaţiilor sportive din oraşele amintite mai sus pentru a sprijini mai substanţial secţiile de box. Obiectivul nostru principal este aducerea acestor secţii la nivelul celor mai puternice centre pugilistice din ţară.

Şi acum, despre arbitraje

„Arbitrajele, subliniază tov. PETRE EPUREANU, arbitru A.I.B.A., *pot influenţa în mare măsură creşterea calitativă a sportului cu mănuşi. Ele pot şi trebuie să contribuie la îmbunătăţirea tehnicii, a tacticii, la aplicarea sau schimbarea liniei de orientare a boxului. A fost o vreme cînd boxerii noştri primeau numeroase avertismente şi erau descalificaţi pe ringurile din străinătate, mai cu seamă pentru box periculos cu capul şi lovituri cu partea interioară a mănuşii. De aceea federaţia noastră a pornit o adevărată campanie împotriva acestor neregularităţi. Alături de antrenori, arbitrii au fost chemaţi să-şi aducă contribuţia la rezolvarea problemei. Urmarea s-a văzut. De la un meci la altul, acţiunile neregulamentare ale boxerilor noştri au devenit tot mai puţine. Sancţiunile prompte, severe, dictate de arbitri, au curăţat boxul de impurităţi. Este adevărat însă că mergînd exagerat pe această linie s-a căzut în altă greşeală: Boxerii fiind sancţionaţi deseori pentru box periculos cu capul (uneori chiar şi atunci cînd nu era nevoie) au folosit tot mai puţin eschivele, iar antrenorii n-au mai insistat asupra însuşirii de către elevii lor a acestui important procedeu tehnico-tactic. În momentul de faţă în boxul românesc tendinţa dispariţiei eschivelor se conturează destul de clar. Acest neajuns nu numai că săräceşte boxul de un procedeu deosebit de spectaculos şi util, dar în meciuri cu boxerii străini, care stăpînesc bine un asemenea stil, pugiliştii noştri nu ştiu să se descurce. Exemple se pot da din întrecerile pugiliştilor noştri cu reprezentanţii Scoţiei şi Olandei. (Să-i lăsăm pe boxerii să eschiveze, să-şi păcălească adversarii, să nu le dăm un „tipar“ după care trebuie să se conformeze întocmai... Stilul de luptă depinde de individ, de calităţile lui“* intervine antrenorul emerit C. Nour).

PETRE EPUREANU

„Ne-au adus multe necazuri arbitrajele, remarcă şi antrenorul ION POPA. *Eu mă voi opri asupra unor alte aspecte. De pildă, în dorinţa de a opri acţiunile neregulamentare, arbitrii au „şicanat“ prin opriri repetate, deseori inoportune, acţiunile boxerilor în lupta „corp la corp“. Prin aceasta, nu numai că s-a scurtat timpul efectiv de luptă, dar boxerii au fost totdeauna împiedicaţi să se perfecţioneze în lupta de aproape. În ultima vreme foarte puţini boxeri am văzut luptînd bine în „corp la corp“. În ceea ce priveşte orientarea stilului boxerilor noştri, în ultimii ani s-au purtat multe discuţii. Unii preferă stilul ofensiv, alţii pe cel defensiv. Nu este bine să cădem în nici o extremă. Eu cred că aceste două stiluri trebuie îmbinate armonios. Indiferent de stil, important este să ai mereu iniţiativa în atac sau în contraatac. Arbitrii trebuie să manifeste exigenţă în special cu începătorii, care trebuie învăţaţi să lovească corect. Cu cei avansaţi, este bine ca lupta să fie lăsată mai liberă, astfel ca ei să se obişnuiască să se descurce singuri. Aş mai adăuga necesitatea ca arbitrii noştri să aibă mai multă personalitate, să nu se mai lase influenţaţi de vociferările unor spectatori, suporteri ai unuia sau altuia dintre boxeri“.*

★ ★ ★

Opinii, sugestii. Antrenorii şi tehnicienii participanţi la „masa rotundă“ organizată de redacţie au dezbătut — aşa cum s-a văzut — cîteva dintre problemele stringente ale boxului românesc. Pornind de la concepţia că nivelul mediu al sportului nostru cu mănuşi este superior faţă de trecut, specialiştii trebuie să muncească cu şi mai multă pasiune pentru a descoperi şi pregăti pugilişti de mare talent. În boxul nostru au existat în urmă cu cîţiva ani „nume“ care au strălucit, ca de pildă Linca, Negrea, Dobrescu etc. Există, deci, o tradiţie bună, care trebuie continuată.

M. TRANCA
R. CĂLĂRAŞANU